

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 4. Vtrum ordo sacer dirimat matrimonium ratione sui, an solùm
ratione voti solemnis adiuncti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

circa annū Domini 320. habetur Can. Presbyteris, dist. 27. Presbyteris, inquit, Diaconibus, & Subdiaconibus, & Monachis concubinas habere, seu matrimonia contrahere, penitus interdicitur: contracta quoque matrimonia ab huiusmodi personis, disungi, & personas ad penitentiam redigi iuxta sacrorum Canonum definitionem indicimus. Et ex Concilio Toletano 2. can. 1. circa annum 534. Cavendum est his, scilicet Presbyteris, Diaconibus & Subdiaconibus, ne quando sue sponsionis immemores, ad terrenas nuptias ultra recurrant. Quod si forte fecerint, ut sacrilegij rei ab Ecclesia habeantur extranei. Hieron. lib. 1. contra Iovinianū: Certè confiteris non posse esse Episcopū, qui in Episcopatu liberos faciat. Alioquin si inuentus fuerit, non quasi vir tenebitur, sed quasi adulter damnabitur.

Hinc patet, iam inde ab initio Ecclesiæ hoc impedimentum fuisse; idque meritissimò: quia sacer Ordo requirit animum valde purum, cælestē, & quasi Angelicū; ob sublimitatem tanti ministerij; ut inter cæteros docet Chrysostomus tum alibi, tum lib. 3. de Sacerdotio. Matrimonium autē deprimit illum ad voluptates carnales & brutales, variisque sollicitudinibus, & terrenis cupiditatibus: quæ omnia maximè repugnant animi puritati & tranquillitati.

DVBIVM IV.

Vtrum Ordo sacer dirimat matrimonium ratione sui, an solum ratione voti solemnitis adiuncti?

Suppono continentiam annexam fuisse Ordini sacro iam inde ab exordio Ecclesiæ; ut patet ex epist. ad Titum c. 1. v. 8. Oportet Episcopum esse continentem, nempe ab vxorijis amplexibus, ut inquit Hieronymus in hunc locum. Et ex Concilio Carthag. II. can. 2. Omnibus placet ut Episcopi, Presbyteri, Diaconi, vel qui Sacramenta contrahant, pudicitia custodes etiam ab vxoribus se abstineant: ut quod Apostoli docuerunt, & ipsa seruauit antiquitas, nos quoque custodiamus. Idem in Ecclesia Græca per aliquot annorum centurias seruatum est, ut patet ex Hieronymo lib. contra Vigilantium, Quid, inquit, facient Orientis Ecclesia, quid Aegypti, & Sedis Apostolica? quæ aut virgines Clericos accipiunt, aut continent; aut si vxores habuerint mariti esse desistunt: quò ad vsum scilicet. Idem docet Epiphanius hæresi 59. & colligitur ex Concilio Nicæno can. 3. vbi prohibet Episcopo, Presbytero, & Diacono ne domi mulierem vllam habeant præter matrem, sororem, amitam. Vide plura apud Bellarminum & Gregorium à Valentia. His positis:

Respondeo: Ordinem sacrum esse impedimentum dirimens, non solum ratione voti annexi, sed etiam ratione sui; quatenus ipsi Ordini lex Ecclesiastica irritans annexa est. Probatur Primò: Ex Concilio Tridentino sess. 24. can. 9. vbi innuatur matrimonium à Clerico Ordinis sacri contractum esse inualidum ob legem Ecclesiasticam; scilicet quæ annexa est ipsi Ordini: à Monacho autem contractum esse inualidum propter votum. Vult igitur illud esse inualidum, etiam ob aliam causam, quàm ob votum; quia ipsi Ordini Ecclesiastica legem imposuit. Secundò: Si quis in ordinatione noller vouere, & accepto Ordine matrimonium contraheret, contractus esset irritus: ergo ipsi Ordini talis lex irritans annexa est. Tertiò: Idem colligitur ex decreto Callisti I. & ex

alijs Canonibus; qui non faciunt mentionem voti, sed solum Ordinis.

DVBIVM V.

Vtrum hoc impedimentum sit Iuris diuini, an Ecclesiastici?

Quidam existimant esse Iuris diuini. Ita Ioannes Maior dist. 24. qu. 2. & Iudocus Clichtouæus lib. de Continentia sacerdotali, cap. 4. & sequentibus, & quidam alij.

Sed non videtur dubitandum, quin hoc impedimentum Iure dumtaxat Ecclesiastico sit introductum; ut communior sententia Doctorum habet. Probatur: Si esset Iuris diuini, id esset, vel ratione voti, vel ratione Ordinis.

Non ratione Ordinis: nam nusquam habemus diuinum præceptum, quo ordinati prohibeantur ducere vxores. Confirmatur: quia Ecclesia Romana iam à multis sæculis permisit Sacerdotibus Græcis vsum vxorum, quas ante Ordinem sacrum duxerant: ut patet Capitulo Cum olim, de Clerico coniugato. Concilium quoque Ancyranum c. 10. dicit Diaconos permissu Episcopi posse vxores ducere, etiam post ordinationem. Et Gregorius I. lib. 1. epist. 42. permittit Subdiaconis, ut vtantur vxoribus, quas iam antea duxerant: quamuis ibidem prohibeat eos in posterum ordinari, nisi continentiam voueant. Denique Concil. Trident. factis insinuat tantummodò lege Ecclesiastica tale matrimonium irritum esse.

Sed, neque ratione voti hoc impedimentum est Iuris diuini: quia votum Ordini sacro est annexum ex Ecclesiæ constitutione. Solemnitas quoque voti, quæ matrimonium dirimitur, Iure Ecclesiastico est introducta. Hinc sequitur Pontificem in hoc impedimento posse dispensare: quod sapissimè fecit.

CAPVT X.

De impedimento cognationis, affinitatis, & iustitiæ publicæ honestatis.

Notandum est: Cognationem esse triplicem: Carnalem, quæ consanguinitas dicitur: Spiritalem, quæ oritur ex Baptismo & Confirmatione: & Legalem, quæ oritur adoptione.

DVBIVM I.

Quid sit consanguinitas: & quomodo suis gradibus distinguatur?

Dico Primò: Consanguinitas, est propinquitas sanguinis personarum ab eodem stipite descendentium; vel earum, quarum altera descendit ab altera.

Dico Secundò: Consanguinitas distinguitur per lineas, & linea per gradus. Linea, est ordinata series personarum sanguine iunctarum: ut filius, pater, auus, proauus. Estque triplex: Ascendentium, Descendentium, & Collateralium. Ascendentium & Descendentium linea, dicitur linea recta; Collateralium transversa.

Ut autem intelligatur, quo gradu inter se distent secundum hæc lineas, notandæ sunt tres regulæ. Prima regula sit pro linea recta: Quot sunt

Personæ

153
Car debeat dirimeri.

154
si puer-
pio Eccl-
siæ conti-
nentia an-
nexa est
Ordini sa-
cro, etiam
apud Græ-
cos.

155
Ordo irri-
rat matri-
monium
non solum
ratione vo-
ti, sed etiã
ratione
sui.

156
Est Iuris
tantum Ec-
clesiasticus

157
Cognatio
triplex.

158
Quid con-
sanguini-
tas.

Quid linea
& quora-
plex.

Regula
linea
recta.